

סקופים אבית הסוהר

השבוע היה שבוע קשה. שום בעל רוב לשני ילדים לא עזב את אשתו. שום מנהל חשוב לא התאהב במזכירה. שום גבר צעיר לא קיים רומן סוער עם שום אשה של שום איש. בכל זאת יש לי שלושה סקופים טריים, בלעדיים, מסעיונים: מרדכי לוק מרכיב משקפיים! נחמן פרקש לומד פילוסופיה! סמי ברנך כותב מכתבים!

אנשים רבים שאלו את עצמם מדוע מרדכי לוק, המרגל המסתורי, מרכיב תמיד משקפיים גדולים כהים, המכסים בדיוק את אותו מקום בו נמצאות העיניים שלו. קשה להאמין, אבל זה מפני שהוא פול.

חוץ מזה שהוא מרכיב משקפיים, הוא גם אינו מתגרש מאשתו. בהתחלה, כשהוא רק יצא מהארגון, באה אליו אשתו עם שלושת ילדיה וביקשה ממנו גט. הוא הסכים. הוא אינו קטנוני, הוא יודע שגט אחד קטן לא יכול להינק הרבה לחיי המשפחה הבלתי-משותפים שלו.

לאחר ומן-מה של ישיבה בכלא הוא התחרט. קרא לאשתו, ביקש ממנה לשכוח הכל, להתחיל בחיים חדשים. האשה שכחה ויחיתה על הנט. היא ממשכה לחיות ב' אחווה ובשלום.

מה שגרם ללוק לשנות את דעתו, יודעים רק אני והוא ועוד כמה וכמה אנשים. קרה שבתוך הכלא הוא גילה את הנצחיות והבסיסיות שבחיי-המשפחה. הוא תסס פתאום את מהותה וחשיבותה של השרשיות בקשר הדם.

זה קרה לו לאחר פגישה משפחתית, שנערכה בבית-הסוהר, בינו לבין אחיו היושב במעשיהו, השפוט לשישה חודשי מאסר, וגיטו היושב בכלא שאטה, השפוט על ענייני כספים הקשורים במועדון לילה שפתח. הוא נפגש עם גיטו - לגמרי במיקרה - בתא אחד, שפכו זכרונות - וזהו זה.

לוק

הסקופ השני שלי הוא על הפילוסופיה של פרקש. עוד בסיבוב הראשון שלו בכלא קיבל מהוריו כמה עשרות ספרים שונים ב' מקצוע. אחר כך הוא נזח את זה. עכשיו, לאחר שחזר אל המנוחה והנחלה, הוא יכול לעסוק בשקט בספריו.

פרקש

הקצין שלו. אולי בסוף הוא עוד יהיה פילוסוף.

מובן, אם לא תחולנה שוב התפתחויות בלתי-צפויות מראש בחיי-הכלא שלו. בינתיים הוא ממשיך לעזור אהוד ציבור. אשה צעירה, יפה, בת 33, הנשואה לכלכלן, פנתה לשלטונות וביקשה שיאפשרו לה לעמוד איתו בקשר. היא חושבת שאיך יכולה אולי לעזור לו. אולי היא תאמץ אותו. נצרה אחרת, שאינה בת 33, אינה נשואה לכלכלן וללא שום רשות מהשלטונות, עזרה מות איתו בקשר של מכתבי-אהבה.

מתנאים נוחים כאלה אולי כבר לא תחולנה אצלו התפתחויות בלתי-צפויות מראש. הסקופ השלישי שלי הוא סמי ברנך. הוא עומד בקשר אינטימי של מכתבים עם הבעל לעתיד של אשתו לשעבר, העומדת להינשא בימים אלה.

לפני שנתיים, כשלמדי לא נשאר כסף, עזבה אותו אשתו ונסעה ללונדון. עכשיו היא עומדת להתחתן עם הרבה מאוד כסף של בחור סקנדינבי, אותו פגשה באנגליה. היא אינה כועסת על סמי בגלל הכסף שלא היה לו. כתמורה הוא אינו כועס עליה בגלל הכסף שיהיה לו. להיפך הוא נמצא ביחסים לבביים עם המממן.

בשעתו הוא הצליח אפילו לקבל את אחד מילדיו בחזרה. פיליפ, בנו בכורו בן האחד עשרה, הגיע לארץ, שהה זמן מה בדירתו של אביו, ועזב אותה לאחר שאביו כבר ידעה לבית-הסוהר. הוא חזר לאמו.

אחרי זה עוד אומרים שהרביע המעניינים קורים רק ברחוב דיזנגוף!

ברנך

ריקה שונה מדי

«אריית פיאה» באה אלי בשנת 1943 עם חולצה לבנה, שהיתה ירוקה מרוב ליכלוך, וחצאית כחולה מלאת-כתמים. בחרתי בש' בילה שמלה קטנה שחורה, שהפכה מאז ל' סמל המסחרי שלה. בצוואה שלה היא הו' רישה לי את השמלה האחרונה שלבשה».

זכרונות אלה סיפר לי השבוע בחזנו קו' קפריס, מנהלה האמנות של אונימפיה, במת-הבידור הפריסאית, שהגיע לארץ על-מנת להכין הופעה ישראלית בפאריס. «ההצ' לחה שלה אצל גברים היא מסתורין. היא היתה חולה, מכוערת, הכל היה נגדה. אבל כשהיא רצתה גבר, היא תמיד השיגה אותו. שום גבר לא עזב אותה אף פעם. היא היתה שטן. יום אחרי הופעת הבכורה שלה, יכולה להגיד בבירור שהוא התגשמות ה' אדם התינוקי הרומנטי.

לאור נסיון-החיים שיש לה היא יכולה להגיד גם את הדברים הבאים: «אחרי מתי קר נפשי עצום, הגעתי למסקנה שבגברים חלש-אופי מפחידים ממני, וחוקי-אופי אני לא יכולה לשאת. האנשים היוצרים, אלה שבחרתם אני נמצאת, הם דווקא אלה ש' אינם מרגישים דברים, הם פיוט אינם גברים».

אריית אוכמן

דראגו, ומקצוע יהודי - צלם סרטים יהודיים. הוא היה עונד-הצלם בסרטים סלאח שבתי, רק לא בשבת ושמונה ב' עיקבות אחד

היהודי הזה התאהב באיירת, רצה להת' חתן איתה תחונה יהודית טהורה. אך דוד, אצלו גרה הגערה, בדק את העניין והסיל עליו וטו. זה בלתי-אפשרי. הבחור הוא ספרדי וגרוש.

עכשיו יושבת אריית יומיום בקפה של העילית החברתית. מנסים להכיר לה שם בחורים אפשריים. לא גויים יותר מדי, לא פרוקסים יותר מדי, לא גרושים יותר מדי. אם מישהו יראה במיקרה דבר כזה, ש' ישלח אותו לקפה וזה.

כתיבך קשה להיות בת ישראל ממוצא כשר. אריית אוכמן (גאבר) יכולה להעיד על כך.

אריית נולדה ברמת-גן. אבא היה רבי סרן בצבא-הגנה-לישראל. כשהיתה בת שמו' נה, נהרג אביה במחנה צבאי, ואמה, ש' הכירה איש-עסקים אמריקאי, היגרה ל' אמריקה. גם אריית אוכמן הוגרה לשם עם שמה החדש - אריית גאבר.

המשפחה היהודיה נהנתה מאוד באמרי-קה - טלביזיה, מכוננית, דירה יפה, עס' קים פורחים, אנגלית שוטפת, תרבות רב' סופרמרקטים. אריית, שקיבלה חינוך טוב בבית-ספר אמריקאי טוב, היתה תפארת ל' הוריה.

עד שבגיל 16, כשלמה עדיין בית-ספר תיכון, הכירה בחור נחמד, בן 17, ולאחר כשנתיים של היכרות, רצתה להינשא לו. ההורים ניסו להסביר לה שזה בלתי-אפשרי, ר' שזו תועבה, חסא, פשע, שלא יעשה כן בישראל. כי הבחור היה גוי מוחלט, בן' בנם של גויים מוחלטים מכמה וכמה דו' רות. אריית התעקשה. שלחו אותה לארץ כדי להירגע באווירה יהודית טהורה.

הגוי האמריקאי, אדי, לא הסס בדיוק מיהו יהודי ולמה הוא לא. הוא לקח מטוס ובא אחרי אהובתו לישראל. בארץ הוא התחיל להבין את זה. הוא התחיל לשנות, להשתכר, להתקוטט עם אנשים. לפני כ' שבוע ורצי חטף מכתורצח מהתימנים של ראש-העין, לאחר שהתפרק וקילל את כל היהודים. זה היה בתחנה המרכזית של פתח-תקוה.

אריית התאקלמה בינתיים בארץ והחלה להשתכנע שגוי באמת זה לא טוב. לפני כחודש הכירה בחור ישראלי כשר, יהודי מהורים יהודיים בני הורים יהודיים בני הורים יהודיים. היה לו שם יהודי - מאיר

מאירה גרא, ממנהלות משכית, נסעה לגניוורק כדי להראות לאמריקאים מהו סמל האשה הצברית הבריאה בגופה ובנפ' שה. היא הראתה להם. «באמריקה» היא אומרת, «הייתי אשה מאוד טבעית, המביעה את התרגשותה מכל דבר. אני כל-כך אה' בת את היום ואת הלילה ואת החיים. כולם התפעלו כשראו אותי. הם ראו בי משהו שונה».

היו לה יחסים עם שחקנים גדולים מאוד. עם וארן בייטוי ולפלי קארון. היחסים האלה קרו לה כשארן קנה אצלה חבשית ימיני ללסלי. היא הכירה גם את ג'ולי אנדרוס, הנברת הנאוה של ברודוויי. היא סיפרה לה על הגנב היפה שלנו, על הי' חשמונאים העליונים שלנו, על הפרחים ש' בגלל זהים הכחול. ג'ולי אנדרוס אמרה שזה כל-כך יפה.

הצברית הישראלית הזאת נולדה בארץ. היא לא מספרת לפני כמה שנים, זה סוד. את הנפש הפיוטית שלה היא רכשה ביע' רות המולדת. «את אילקה רוזה» היא אר' מרת, «פגשתי בקיבוץ גניגר. הייתי בת שבע-עשרה וחצי. היתה שם תורשה עבותה, חורשת מלגיט. היתה לי נפש פיוטית, וה' תורשה היתה כלי-כך יפה. זה היה חודש לאחר תאונת הדרכים, שבה איבד את רגלו. הוא היה קשר-אופנוע של חיל-התותחנים בבריגדה. זה היה כל-כך דרמטי ומעניין. הלכנו יחד שבעה חודשים ואחר-כך נישאנו. כעבור שנה התגרשנו».

אחר כך היא התחתנה עם גרשון גרא, צייר-גרפיקאי. הם היו נשואים תשע שנים. היא ילדה לו בן. לפני שבע שנים הם התגרשו.

היא נשאה לבד. «חיפשתי דרכים לבטא את עצמי. התחלתי לנהל את מועדון ה'

מאירה גרא

תיאטרון. אחר כך עברתי למשכית. תמיד אהבתי דברים יפים». אנשים אומרים עליה שהיא יפה. ב' אמריקה כולם הוקסמו ממנה: «היה לי בחור אחד, קראו לו דני תומס, הוא היה שחקן טלביזיה ממוצא ערבי-לבנוני. יום אחד יצאנו למועדון-לילה ודיברתי שם קצת ערבי. הוא הוקסם מזה».

אמרו עליה שהיא עמדה להתחתן באמרי-קה, אבל היא מכישה את זה: «לא עמתי להתחתן, וגם לא היה לי אויביות שבביל זה. אומנם היו לי ידידים נפלאים, אבל לא חיפשתי שום גבר. הטיפוס האמריקאי לא מעניין אותי, חייתי יותר עם אמנים».

היא הכירה למשל את צ'ארלס לוטון. היא הכירה אותו כל כך טוב, עד שהיא

ארבעה מי יודע

באחת מעיירות הפיתוח שבארץ חי לו זוג קלאסי מאושר: בעל, אשה ומאהב. ה' מאהב אהב את אשת הבעל. הבעל אהב את המאהבת של המאהב. והאשה אהבה את המאהב של המאהבת. ואת הבעל של המאהב. הם אהבו איש את רעהו, וחיו להם חיים שקטים וטובים.

יום אחד נוסף למשפחה מאהב חדש. הם לא התרגשו מזה. כמו שיכלו לכלכל משפחה של שלושה, כך קול, יוכלו לכלכל משפחה של ארבעה. הם אימצו להם את המאהב החדש בזרועות פתוחות. אבל המאהב השני היה איש מוזר ו' קנאי. הוא קינא במאהב הראשון. יום אחד תקף את המאהב הראשון ושבר לו את האף. הבעל הלך למשטרה והגיש תלונה על תקיפת האף של המאהב של אשתו. בימים אלה מתכונן הזוג לעזוב את הארץ ולחזור למולדתו במערב אירופה. המאהבים כאן הם בארביאיים מדי.

האם נכון ש:

● מנהלת תערוכת, «תחביב» לשעבר, עסקנית-הציבור עדה מכנס, חידשה תחביב נושן ועומדת ללדת בעוד כאר' בעה חודשים - ובניתיים ביקשה מבתה, בת ה'20, הנמצאת בלונדון, לשלוח לה בגדי הירון מודרניים?